

ژورنال

شماره ۹۴۵

۲۵ ژانویه ۲۰۲۵ - ۶ بهمن ۱۴۰۳ سردبیر این شماره کیوان جاید

در این شماره ژورنال:

پاسخ جنایت، جنایت نیست!

متن پیاده شده از مصاحبه برنامه "چرا؟" با حمید تقوایی

خفه خون بگیر ای ضد بشر!

حسن صالحی

قالیباف و قلب مردم

سیما بهاری

نوستالژی جنگ سردی ترامپ علیه کوبا

محسن ابراهیمی

پاسخ جنایت، جنایت نیست!

متن پیاده شده از مصاحبه برنامه "چرا؟"

با حمید تقوایی

سیاوش مدرسی: دختر بچه‌ای ۷ ساله به نام "نیان چلیانی" در شهر بوکان به دلیل آزار و تجاوز جنسی به قتل رسید. در اعتراض به این جنایت مردم بوکان وسیعاً به خیابان آمدند، اما یکی از کارگزاران حکومت در اوج اعتراض مردم کردستان و سراسر ایران علیه اعدام‌ها، در جمع مردم بالای سکو می‌رود و می‌گوید مسبب این جنایت را باید همین‌جا به دار کشید و سنگسار کرد! در این مورد چه نظری دارد؟

حمید تقوایی: مردم کاملاً حق دارند از این جنایت خشمگین و عصبانی و از عاملینش متنفر باشند. به یک دختر بچه خردسال تجاوز می‌شود و بر اثر این تجاوز کودک جان می‌بازد. و بعد مردمی که این خبر را می‌شنوند خشمگین و معترض به خیابان می‌ریزند. این کاملاً قابل فهم است. اما از این شرایط حکومتی که زمینه چنین تجاوزاتی را فراهم کرده دارد سوءاستفاده می‌کند تا باز قلداری و ماشین سرکوب و کشتار، و اینبار سنگسار را به رُخ جامعه بکشد.

نکته اول این است که در قوانین این کشور دختر ۹ ساله زن بالغ محسوب می‌شود و می‌تواند این کودک را صیغه کرد یا "عقد شرعی" کرد یا حتی به ازدواج یک مرد ۵۰ - ۶۰ ساله درآورد.

این حکومت فرهنگی را دامن می‌زند و شرایطی را ایجاد می‌کند که این نوع جنایت‌ها هم در آن اتفاق می‌افتد. من فکر می‌کنم جانی اصلی جمهوری اسلامی است که نه تنها در قوانینش هیچ جا حقوق کودک ذره‌ای رعایت نمی‌شود، بلکه برعکس به معنی واقعی کلمه به تجاوز جنسی به کودک و کودک‌همسری مشروعیت داده است. حتی ازدواج دختران بزرگ‌تر تنها با اجازه مردان فامیل مجاز است. زن نمی‌تواند طلاق بگیرد مگر اینکه شوهرش رضایت بدهد. همه اینها از زن و حتی از دختر بچه‌ها یک برده جنسی برای مردان می‌سازد. این فقط فرهنگ نیست، بلکه در قوانین جمهوری اسلامی تثبیت شده و سیاست رسمی حکومت است. در جامعه‌ای که حکومتش رسماً تجاوز به دختر بچه‌ها را قانونی کرده، کسانی هم

پیدا می‌شوند که دست به چنین اعمالی می‌زنند.
منظورم این نیست به‌خاطر فرهنگ و قوانین
جمهوری اسلامی متجاوز و قاتل را بی‌گناه بدانیم.

این متجاوزین باید مورد پیگیری قرار بگیرند و
محاكمه و مجازات بشوند، اما شرایط اجتماعی
و قوانینی که بستر چنین جنایتهایی را فراهم
می‌کند و به آن امکان می‌دهد را باید محکوم
کرد. و بخصوص تمام‌قد باید در برابر سنگسار
و اعدام ایستاد. برای من خیلی عجیب بود که
جمهوری اسلامی بعد از سال‌ها که از سنگسار
حرفی نمی‌زد، و بعد از آن اعتراضات جهانی علیه
سنگسار سکینه محمدی آشتیانی عملاً سنگسار
را کنار گذاشته بود، حالا مجدداً دارد این را علم
می‌کند. جانیان حاکم تنفر بجای مردم از این

وضعیت را دیده‌اند و دارند سوءاستفاده می‌کنند.
ما همین چهارشنبه شاهد اعصاب موفق مردم
در کردستان علیه احکام اعدام پخش‌شان عزیزی
و وریشه مرادی بودیم. حکومت دارد به این
حرکت جواب می‌دهد. در مقابل حرکت پیشرو
و مترقی مردم علیه اعدام می‌گوید باید این افراد
را نه تنها اعدام که سنگسار کرد و به خیال خودش
می‌خواهد تأیید مردم خشمگین برای اعدام و
سنگسار را با خودش داشته باشد. باید در برابر
این هوشیار بود. در عین اینکه این جنایتکاران
متجاوز باید به شیوه‌ای عادلانه و مدرن و امروزی
محاكمه بشوند، باید در برابر جنایت دیگری که
حکومت به این بهانه می‌خواهد انجام بدهد، یعنی
در مقابل سنگسار و اعدام، قاطعانه ایستاد!

خفه خون بگیر ای ضد بشر!

حسن صالحی

کاظم غریب آبادی، معاون بین‌الملل وزارت خارجه جمهوری اسلامی در نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در ژنو گفت: "ایران در زمینه حقوق بشر پیشرفت جدی داشته است."

ما نوعی از "بشر" در ایران داریم که البته وضعیتشان خیلی خوب شده است. اینها انگل‌هایی هستند که به آنها آیت‌الله‌ها و آقازاده‌های میلیاردی می‌گویند که پول پارو می‌کنند. این نوع "بشر"، کسانی هستند که خود را از "ژن برتر" و مستحق این می‌دانند که به غارت و چپاول منابع ثروت کشور پردازند. نوع

”بشر“ جمهوری اسلامی همان حاکمان ستمگری هستند که از خون و جان مردم تغذیه می کنند و خود را فربه می سازند. منظور آنها ”بشری“ است که خود را فرستاده خدا بر روی زمین می داند تا در همدستی با خدای ظالمشان جهنم برای ما و بهشت برین را برای مفت خوران ایجاد کنند.

اینها البته همیشه وضع و حالشان خوب بوده است و صد البته که ”پیشرفت“ هم داشته اند. عجیب نیست که معاون بین المللی وزارت خارجه رژیم این را می گوید. وضع این اقلیت مفتخور و ستمگر به قیمت نقض حقوق اساسی مردم ایران خوب شده است. وضع اکثریت مردم با اینچنین حکومت فاسد و ظالمی از بد هم بدتر است. ”بشری“ که جمهوری

اسلامی از آن حرف می‌زند منظور خودشان است و نه مردمی که اسیر این رژیم تبه‌کار هستند.

مردم ایران صدالبته کرامت و حرمت انسانی را می‌خواهند. مردم ایران در کارخانه و مراکز کار و تحصیل و در خیابان، روزانه حقوق ضایع شده خود را طلب می‌کنند. مردم ایران مثل همه جای دنیا می‌خواهند در آسایش و رفاه زندگی کنند. مردم ایران می‌خواهند فقر و ستم و نابرابری ریشه کن شود. مردم ایران می‌خواهند که انسانیت و پاسخگویی به نیازهای انسان در مرکز توجه جامعه باشد. مردم ایران زن زندگی آزادی می‌خواهند.

جمهوری اسلامی ضد بشر است. وقتی این جانیان

در مجامع بین‌المللی اینگونه بیشرمانه از ”پیشرفت حقوق بشر“ در ایران حرف می‌زنند پاسخ ما یک چیز است: این جانیان اسلامی نه فقط نماینده مردم ایران نیستند بلکه نمایند سرکوب و جنایت علیه مردم ایران هستند. اینها باید خفه خون بگیرند و از مجامع بین‌المللی اخراج شوند و در عوض به دلیل جنایت علیه بشریت در دادگاه‌های عادلانه و مردمی محاکمه شوند.

قالیباف و قلب مردم

سیما بهاری

“قالیباف، رئیس مجلس اسلامی می گوید: مبنای قدرت جمهوری اسلامی قلب مردم است.” و اینکه “قدرت جمهوری اسلامی همراه بودن قلب مردم با نظام اسلامی است.”

مدتهاست که جمهوری اسلامی برای روحیه دادن به پیروانش متوسل به چنین اراجیفی می شود. تقریباً شش ماه پس از آغاز انقلاب زن زندگی آزادی سران نیروهای سرکوب حکومت، یعنی نزدیک ترین یاران رژیم، نشستی با خامنه‌ای داشتند که سندش افشا شد و به دست مردم افتاد. آن سند نشان می داد که

حتی یاران حکومت هم قلبشان با حکومت نیست.
چه برسد به مردمی که به خصوص در دوران این
انقلاب نشان داده‌اند که قلب و روحشان با هم است
و دارند فریاد می‌زنند: جمهوری اسلامی سرنگون -
سرنگون.

ترورهای متعددی که سران رژیم را نشانه رفته‌اند
همه نشان‌دهنده همکاری از صمیم قلب یاران و
نزدیکان حکومت با دشمنان این حکومت است.
فخری زاده، اسماعیل هنیه و قاسم سلیمانی همه را
آن خیلی خودی‌های خودی گرا داده‌اند و کشتند.
حتی آنها که نانشان را حکومت می‌دهد در ازاء
پولی بیشتر به جبهه دشمن می‌خرند.

بنابراین، حکومتی که قلب نزدیکان خود را هم با خود ندارد، نمی‌تواند ادعا کند مردمی را با خود همراه دارد که هر روز دارد نانشان را می‌دزدد، قلب عزیزانشان را نشانه می‌گیرد و هر روز بیشتر از روز پیش از هستی ساقطشان می‌کند.

شما نه تنها قلب ما را ندارید که قلب همه ما را به گلوله‌های آتش تبدیل کرده‌اید که دارد شما را و حاکمیتتان را می‌سوزاند. ما همه زخم‌خورده ولی قوی و مصمم برای سرنگونی شما روزبه‌روز آماده‌تر و متشکل‌تر می‌شویم. دیدید علیه اعدام چگونه قامتتان را راست کرده‌ایم؟ دیدید علیه حجاب چگونه قلبتان را هدف گرفتیم؟ دیدید که هر حرفی و قانونی که در موردش حرفی می‌کنید چطور ما

را مقابلتان می‌بینید؟ به این خاطر است که ما قلبمان با انقلاب زن زندگی آزادی همراه است. این انقلاب راهمان را روشن می‌کند و قلبمان را گرم نگه می‌دارد. قلب ما با شما نیست. شما قلب پر از عشق به آزادی و رهایی ما را زخمی کرده‌اید. ما قلب‌های یکدیگر را التیام می‌بخشیم و اینگونه خودمان را قوی‌تر و آماده‌تر می‌کنیم برای ساختن فردایی بهتر. بی شک دنیای بدون شما دنیای انسانی‌تر و مهربان‌تری خواهد بود.

نوستالژی جنگ سردی ترامپ علیه کوبا

محسن ابراهیمی

یکی از تصمیمات دونالد ترامپ در "عصر طلایی آمریکا"، در ادامه تصمیمش در دور اول ریاست جمهوری، قراردادن مجدد کوبا در لیست کشورهای حامی تروریسم است.

دولت بایدن، کوبا را از چنین لیستی درآورده بود با این توضیح: "در حال حاضر هیچ شواهد معتبری مبنی بر حمایت مستمر کوبا از تروریسم بین‌المللی وجود ندارد". قبلاً هم "شواهد معتبر" برای چنین تصمیمی وجود نداشت در حالیکه متقابلاً شواهد زیادی در باره اقدامات متعدد برای

ترور فیدل کاسترو توسط هیئت حاکمه آمریکا
به فور وجود دارد.

”جرم“ کاسترو چه بود که دولت‌های مختلف
آمریکا به‌خاطر آن کوبا را در لیست کشور
حامی تروریسم قرار داده بودند؟ او در اوج جنگ
سرد، انقلابی برای ساقط کردن مافیای باتیستا
در کوبا را رهبری کرده بود. دیکتاتوری که کوبا
را به محل چپاول و عیش و عشرت میلیاردرهای
آمریکا تبدیل کرده بود. ”جرم“ کاسترو این بود
که آموزش و بهداشت و درمان و مسکن را از
چنگال بیرحم سرمایه‌داران خارج کرده بود
و هر درجه پیشروی چنین انقلابی به رهبری
چپ بیخ گوش آمریکا، می‌توانست محرک

زنجیره‌ای از انقلابات در آمریکای لاتین شود.
محاصره بیرحمانه اقتصادی یکی از اهرم‌ها برای
به شکست کشاندن آن انقلاب بود که آمریکا
رهبری می‌کرد.

دستور ترامپ در رابطه با کوبا مثل بقیه
دستورهایش علیه حقوق شهروندان است. مثل
تعرضش به زندگی شهروندان در قلمرو بهداشت
و درمان و مسکن، قربانی کردن محیط زیست
در پیشگاه سود و سرمایه و بسیج ارتش برای
نابودکردن زندگی میلیون‌ها مهاجر است.

ترامپ آنقدر احمق نیست که نداند دولت‌های
آمریکا در رأس قدرتمندترین "دمکراسی" جهان

سرمایه‌داری، همیشه حامی دیکتاتورهای بوده‌اند
که همه‌شان پرونده سنگینی از ترور سازمانیافته
شهروندان را زیر بغل دارند. خونتاهای نظامی
در آمریکای لاتین از جمله پینوشه، مارکوس
دیکتاتور فیلیپین، سوهارتو دیکتاتور اندونزی
فقط سه نمونه هستند.

ژورنال، نشریه روزانه آنلاین، ساعت ۴ بعد از ظهر به وقت اروپای مرکزی (۶ و نیم به وقت ایران) منتشر می شود. ژورنال جمعه ها منتشر نمی شود،

سایت ژورنال:

<http://journalfarsi.com>

ایمیل: journalfarsi@gmail.com

اینستاگرام:

www.instagram.com

تلگرام: <https://t.me/journalfarsi>

ایکس:

https://twitter.com/Journal_Farsi

واتساپ:

۰۰۴۴۷۷۸۸۹۸۸۶۴۳

ژورنال